

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 170/10
22.09.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б, због кривичног дела изнуде из члана 180. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 377/10 од 1.9.2010. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К. 1046/10 од 3.3.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжл 3139/10 од 6.5.2010.године, у седници већа одржаној 22.9.2010.године, у присуству заменика Републичког јавног тужиоца Србије, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 377/10 од 1.9.2010. године, УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кжл 3139/10 од 6.5.2010. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду К. 1046/10 од 3.3.2010. године окривљени Д.Б. оглашен је кривим због извршених пет кривичних дела изнуде из члана 180. став 1. КЗ РС и једног кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 3. КЗ РС, те му је суд након што је утврдио појединачне казне затвора изрекао условну осуду тако што је утврдио јединствену казну затвора у трајању од једне године и једног месеца која се неће извршити уколико оптужени у року од четири године не учини ново кривично дело.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кжл 3139/10 од 6.5.2010.године уважењем жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду и по службеној дужности пресуда Основног суда у Новом Саду К 1046/10 од 3.3.2010.године преиначена је у погледу правне квалификације кривичног дела и у делу одлуке о кривичној санкцији тако што су радње оптуженог описане под тачком 5 првостепене пресуде, за које је том пресудом оглашен кривим, правно квалификоване као кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, те је исти суд оптуженом Д.Б. за кривично дело под тачком 1 утврдио казну затвора у трајању од једне године, за кривично дело под тачком 2 казну затвора у трајању од једне године, за кривично дело под тачком 3 казну затвора у трајању од једне године, за кривично дело под тачком 4 казну затвора у трајању од једне године и за кривично дело под тачком 5 казну затвора у трајању од једне године, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и пет месеци, а жалба браниоца оптуженог одбијена је као неоснована.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда првостепеног и другостепеног суда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 375. став 1. ЗКП-а, али с обзиром на садржину захтева очигледно је да је исти захтев усмерен на поступање другостепеног суда у поступку по жалби и на другостепену пресуду. Наиме, јавни тужилац у захтеву наводи да окривљени и његов бранилац упркос изнетом захтеву да буду позвани на седницу другостепеног већа о истој нису обавештени што је могло повредити право на одбрану, а што је могло бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, те предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је пресудом Апелационог суда и у поступку који је претходно доношењу другостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 375. став 1. ЗКП-а, те да овај суд укине пресуду Апелационог

суда у Новом Саду Кж.І 3139/10 од 6.5.2010.године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у присуству заменика Републичког јавног тужиоца Србије, на којој је размотрио списе предмета са захтевом Републичког јавног тужиоца, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, чланом 375. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да ће о седници већа бити обавештен онај оптужени или његов бранилац ..., који су у року предвиђеном за жалбу или за одговор на жалбу захтевали да буду обавештени о седници...

Из списка предмета Основног суда у Новом Саду К 1046/10 произлази да је бранилац окривљеног Д.Б, адвокат Љ.А, 9.4.2010.године изјавио жалбу на пресуду тог суда К 1046/10 од 3.3.2010.године, у којој је предложио да у смислу члана 375. став 1. ЗКП-а о седници већа Апелационог суда у Новом Саду буду обавештени окривљени и његов бранилац, јер желе да присуствују јавном делу седнице.

Такође из списка предмета Апелационог суда у Новом Саду КжІ 3139/10 произлази да је 6.5.2010.године одржана нејавна седница већа (окривљени и његов бранилац нису на исту позивани) на којој је одлучивано о жалбама браниоца оптуженог и Основног јавног тужиоца у Новом Саду изјављеним против пресуде Основног суда у Новом Саду К 1046/10 од 3.3.2010.године.

Како у жалбеном поступку о заказаној седници већа пред Апелационим судом у Новом Саду нису обавештени окривљени Д.Б. и његов бранилац адвокат Љ.А, мада су захтевали да присуствују седници већа, то је у судском поступку који је претходио доношењу другостепене пресуде, као и доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду КжІ 3139/10 од 6.5.2010.године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 375. став 1. ЗКП-а, која је могла бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

У поновном поступку другостепени суд, Апелациони суд у Новом Саду, ће отклонити наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважењем подигнутог захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар,

Председник већа

Олгица Козлов,с.р.

судија,

Горан Чавлина,с.р.